

## عنوان مقاله:

اصول دادرسی منصفانه و حقوق کودکان؛ مطالعه تطبیقی در حقوق ایران و اسناد بین المللی

## محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

## نویسندگان:

احمد رضوانی مفرد - استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه بوعلی سینا همدان

غزل آهوخش - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه بوعلی سینا همدان

## خلاصه مقاله:

دادرسی عادلانه یا منصفانه به معنای تضمین های کلی است که برای رعایت حقوق دو طرف در فرایند دادرسی انواع دعاوی نزد دادگاهی صلاحیتدار، مستقل و بی طرف در مکانیسم قضایی پیشبینی شده است. مرجع قضایی باید در طول دادرسی این اصول را در تمامی دعاوی رعایت کند. بر همین اساس در مواد ۲ تا ۷ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ به اصول دادرسی منصفانه پرداخته شده است. اصولی همچون اصل برائت، تفهیم اتهام، حق سکوت، حق داشتن وکیل و اصل سرعت در رسیدگی در تمامی مراحل دادرسی نسبت به عموم اشخاص یکسان اعمال میشود. تصویب کنوانسیون حقوق کودک و پیوستن ایران به آن سبب شده است تضمینات ناظر بر دادرسی کودکان در مقایسه با رویکرد حقوق کیفری ناظر بر بزهکاری بزرگسالان، از ویژگیهای خاصی از جمله رفتار حمایتی و تربیتی برخوردار شود. دادرسی کیفری ویژه کودکان دارای وجوه افتراقی متعددی با دادرسی بزرگسالان است؛ به همین منظور در مراحل سه گانه دادرسی، قانونگذار شرایط خاصی را در هرمرحله، برای منافع عالی کودکان در نظر گرفته است که درمرحله تحقیقات مقدماتی میتوان به دادگاه ویژه، پلیس وقضاتی اشاره کرد که دوره های آموزشی خاصی مرتبط با علوم روانشناسی و مددکاری اجتماعی گذرانده اند. در مرحله رسیدگی نیز از شرایط خاص دادگاه های کودکان میتوان به غیرعلنی بودن دادرسی و حتیالمقدور بازداشت نکردن وی اشاره کرد؛ همچنین در مرحله صدور حکم، قانونگذار با هدف جلوگیری از تخریب روحیه کودک، اقدامات تامینی و تربیتی خاصی با توجه به سن و جرم ارتكابی در نظر گرفته است.

## کلمات کلیدی:

دادرسی عادلانه، اطفال و نوجوانان، کنوانسیون حقوق کودک، اقدامات تامینی و تربیتی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1470510>

